

เรื่อง สวนผักลอยน้ำ

โดย	นางสาว ขวัญพิชชา	กันธะ	ม.6/1	เลขที่ 19
	นางสาว ปัณฑิตา	พรรณสาร	ม.6/1	เลขที่ 25
	นางสาว จฑารัตน์	นันทา	ม.6/1	เลขที่ 42

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนประกอบของโครงงานวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในงานเวทีวิชาการนวัตกรรมสะเต็มศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งชาติ ครั้งที่ 1 (ออนไลน์)

The 1st National Basic STEM Innovation E-Forum 2021

วันที่ 18-19 กันยายน พ.ศ.2564

เรื่อง สวนผักลอยน้ำ

โดย	นางสาว ขวัญพิชชา	กันธะ	ม.6/1	เลขที่ 19
	นางสาว ปัณฑิตา	พรรณสาร	ม.6/1	เลขที่ 25
	นางสาว จุฑารัตน์	นันทา	ม.6/1	เลขที่ 42

อาจารย์ที่ปรึกษา นาย เทวิน มูลวรรณ์

กิตติกรรมประกาศ

โครงงานวิทยาศาสตร์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจาก คุณครูเทวิน มูลวรรณ์ ครูผู้สอนรายวิชาโครงงาน วิทยาศาสตร์(ฟิสิกส์) ผู้เขียนกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สาขาฟิสิกส์ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ที่กรุณา ให้ผู้เขียนได้สัมภาษณ์เรื่องเกี่ยวกับโครงงานวิทยาศาสตร์ สาขาฟิสิกส์เรื่อง "สวนผักลอยน้ำ" ให้คำปรึกษา และติชมแนะนำแนวทางจนโครงงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณนายสมเดช พรรณสาร นางกรรณิการ์ กันธะ นายอเนกและนางเนตรนภา นันทา ที่ช่วย ในการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ ในด้านการประดิษฐ์แพลอยน้ำ การใช้สถานที่ในการทำโครงงาน และช่วย ในการติดตั้งสิ่งประดิษฐ์สวนผักลอยน้ำจากแพไม้ไผ่ ท่อพีวีซี และขวดน้ำตรายุพราช 600 มิลลิลิตร ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณทุกคนที่ช่วยเหลือสนับสนุนทั้งค้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ด้วยดีตลอดมา นอกจากนี้ ยังมีผู้ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้เขียนไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณ ทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะผู้จัดทำโครงงาน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ป
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์	1
สมมติฐาน	1
ประโยชน์ที่คาคว่าจะใด้รับ	1
ขอบเขตการศึกษา	1
ตัวแปร	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการโครงงาน	10
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล/ผลการจัดทำโครงงาน	13
บทที่ร อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าและข้อเสนอแนะ	

โครงงานวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาฟิสิกส์

ชื่อเรื่อง สวนผักลอยน้ำ

ชื่อผู้วิจัย 1.นางสาวขวัญพิชชา กันธะ

2.นางสาวปัณฑิตา พรรณสาร

3.นางสาวจุฑารัตน์ นันทา

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา คุณครูเทวิน มูลวรรณ์

โรงเรียน ยุพราชวิทยาลัย 238 ถนนปกเกล้า อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์

50200

ระยะเวลาในการทำโครงงาน ตั้งแต่ 1 กุมภาพันธ์ 2564 - 31 กรกฎาคม 2564

บทคัดย่อ

เนื่องจากปัจจุบันนี้ การใช้ชีวิตของผู้คนในปัจจุบันได้เริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมากขึ้น สังเกตได้ จากการใช้ชีวิตที่เร่งรีบในทุกๆวัน ผู้คนไม่ค่อยมีเวลาในการใช้ชีวิตในเรื่องต่างๆ หนึ่งในนั้นคือการดูแล เพาะปลูกพืชผักสวนครัว จึงต้องมีการคิดค้นอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกมากขึ้น ด้วยแนวคิดนี้จึงเป็น แรงจูงใจ ที่ทำให้ผู้พัฒนาคิดค้น "สวนผักลอยน้ำ" ที่ทำจากวัสดุแตกต่างกันคือ ทำจากไม้ไผ่ ท่อพีวีซี และ ขวดน้ำ ส่วนผสมของดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ที่ทำให้พืชสามารถเจริญเติบโตได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ อย่างสูงที่สุด จากการศึกษาและทดลอง ผู้พัฒนาทดลองโดยใช้อัตราส่วนผสมดินจำนวน 4 ส่วนผสม ได้แก่

- 1.ดินอย่างเดียว 1 จำนวน 3 แพ
- 2.ดินและกากมะพร้าว ดิน 2 : 1 จำนวน 3 แพ
- 3. คินและวัชพืช 2 : 1 จำนวน 3 แพ
- 4. ดิน กากมะพร้าว และวัชพืช 2 : 0.5 : 0.5 จำนวน 3 แพ

ตามลำดับ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการเพาะปลูกพืชและทำให้ลดเวลาในการทำหน้าที่ดูแลพืชผัก โดยการทำสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถช่วยย่นระยะเวลาในการดูแลรดน้ำต้นไม้ในแต่ละวัน

จากการศึกษาและทดลอง พบว่าโครงงาน "สวนผักลอยน้ำ" วิธีที่ดีที่สุดคือ การประดิษฐ์แพลอยน้ำ โดยใช้ขวดน้ำพลาสติกในการทำ และสูตรที่ดีที่สุดคือ การใช้ดินอย่างเดียวในการปลูกพืช

ดังนั้น "สวนผักลอยน้ำ" ทำให้พืชเจริญเติบ โต โดยการที่ไม่ต้องเสียเวลาในการรดน้ำต้นไม้ และ สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้โดยที่ไม่จำเป็นต้องดูแลตลอดเวลา

.

บทที่1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงงาน

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญทางค้านการเกษตรอย่างมากเป็นอันคับหนึ่ง ปัจจุบัน ประเทศไทยมีการพัฒนาและความเจริญก้าวหน้าทางการเกษตรเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการใช้ สิ่งประคิษฐ์ในการเก็บเกี่ยว ในยุคสมัยก่อนจะใช้สัตว์หรือสิ่งมีชีวิตในการทำการเกษตร ซึ่งประชาชนส่วน ใหญ่ต้องประสบพบเจอกับปัญหาเช่น ไม่มีเวลาในการดูแลพืชหรือทำการทำเกษตร และที่คินในการ เพาะปลูกไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร ด้วยเหตุนี้คณะผู้จัดทำโครงงานวิทยาศาสตร์จึงได้คิดประดิษฐ์ "สวนผักลอยน้ำ" เพื่อช่วยลดปัญหาที่เกิดจากการไม่มีเวลาและพื้นที่ในการทำการเกษตรไม่เพียงพอของ มนุษย์ในสังคมปัจจุบัน เพื่อให้เกิดการจัดสรรใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่าที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของพืชในดินที่แตกต่างกัน
- 1.2.2 เพื่อศึกษาการเจริญเติบ โตของพืชในแพที่มีวัสดุแตกต่างกัน
- 1.2.3 เพื่อจัดสรรพื้นที่ในการทำการเกษตรได้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.3.1 พืชสามารถเจริญเติบโตได้ดีในสิ่งประดิษฐ์ "สวนผักลอยน้ำ"
- 1.3.2 มีการจัดสรรที่ดินให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
- 1.3.3 การปลูกพืชในวัสดุที่ต่างกันจะทำให้พืชเจริญเติบโตต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

- 1.4.1 ศึกษาหาส่วนผสมของคินที่ทำให้พืชเจริญเติบโตได้ดีที่สุด
- 1.4.2 ศึกษาสิ่งประดิษฐ์ "สวนผักลอยน้ำ" จากวัสคุต่างกัน คือ ไม้ไผ่ ท่อพีวีซี และขวคน้ำ

1.5 สมมติฐาน

- 1.5.1 พืชจะเจริญเติบโตในดินที่มีสารอาหารมากจะสามารถเจริญเติบโตได้ดีกว่าพืชในดินที่มี สารอาหารน้อยกว่า
 - 1.5.2 คินต่างชนิคกันจะทำให้พืชเจริญเติบโตต่างกัน
 - 1.5.3 การปลูกพืชในวัสดุที่ต่างกันจะทำให้พืชเจริญเติบโตต่างกัน
 - 1.5.4 สวนผักลอยน้ำจะทำให้พืชเจริญเติบโตได้ดี

1.6 ตัวแปร

ตัวแปรต้น : ปลูกพืชในแพลอยน้ำโดยใช้วัสดุที่ต่างกันคือ ไม้ไผ่ ท่อพีวีซี และขวดน้ำ โดย

กำหนดให้ดินที่มีส่วนผสมของสารอาหารต่างกัน

ตัวแปรตาม : การเจริญเติบโตของพืชในดินที่แตกต่างกัน

: ศึกษาความสูงของพืช

ตัวแปรควบคุม : พืชชนิดเดียวกัน

: น้ำนิ่ง

: แสงเท่ากัน

: ระยะเวลาในการปลูก

: สถานที่ในการปลูก

: จำนวนพืชในการปลูก

บทที่2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้จัดทำได้เสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1. ผักบุ้งจิน
- 2. ดินกับการเจริญเติบโตของพืช
- 3. ชาตุที่สำคัญในการปลูกพืช
- 4. ท่อพีวีซี
- ร. ขวดน้ำ
- 6. ไม้ใผ่
- 7.การปลูกและการดูแลรักษาผักบุ้งจืน
- 8.สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
- 9.แรงพยุง
- 10.หลักการของอร์คิมิดีส
- 11.งานวิจัยเกี่ยวกับผักบุ้งจีน
- 12.งานวิจัยเกี่ยวกับการปลูกผักใฮโครโปรนิคส์ (ไม่ใช้ดิน)

1. ผักบุ้งจีน

- 1.1 ชื่อ ผักบุ้งจีน
- 1.2 ชื่อวิทยาศาสตร์ Ipomoea aquatica Forsk. Var. reptan
- 1.3 วงศ์ Convolvulaceae
- 1.4 ชื่อท้องถิ่นอื่น ผักทอดยอด
- 1.5 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ ผักบุ้งจีน เป็นพืชผักใบเขียว เป็นพืชผักสมุนไพร เป็นพืชที่อยู่ในวงศ์ ผักบุ้ง นำเข้ามาจากต่างประเทศ เป็นไม้ล้มลุก ลำต้นมีลักษณะกลมๆ จะกลวงมีสีเขียวอมขาว ใบมีสีเขียว คอกมีสีขาว ลำต้นจะมีข้อปล้อง มียางน้อยกว่าผักบุ้งไทย ลำต้นที่อยู่บนบกจะตั้งตรง มีความสูงประมาณ 30-35 ซม. หากสูงมากกว่านี้ลำต้นจะโน้มลงพร้อมเลื้อยบนพื้น ผักบุ้งจีนจะนิยมปลูกบนคิน จะเจริญงอกงาม ดีกว่าในน้ำ และจะได้รับอาหารจากในคินได้ดีกว่า ได้รับความนิยมในการรับประทาน และนิยมปลูกขาย มากกว่าผักบุ้งไทย
- 1.6กุณค่าทางโภชนาการ คุณค่าทางโภชนาการของผักบุ้งต่อ 100 กรัม พลังงาน 19 กิโลแคลอรี คาร์โบไฮเครต 3.14 กรัมประโยชน์ของผักบุ้งเส้นใย 2.1 กรัม ไขมัน 0.2 กรัม โปรตีน 2.6 กรัม วิตามินเอ 315 ไมโครกรัม 39% วิตามินบี 1 0.03 มิลลิกรัม 3% วิตามินบี 2 0.1 มิลลิกรัม 8% วิตามินบี 3 0.9 มิลลิกรัม

6% วิตามินบี 5 0.141 มิลลิกรัม 3% วิตามินบี 6 0.096 มิลลิกรัม 7% วิตามินบี 9 57 ไมโครกรัม 14% วิตามินซี 55 มิลลิกรัม 66% ธาตุแคลเซียม 77 มิลลิกรัม 8% ธาตุเหล็ก 1.67 มิลลิกรัม 13% ธาตุแมกนีเซียม 71 มิลลิกรัม 20% ธาตุแมงกานีส 0.16 มิลลิกรัม 8% ธาตุฟอสฟอรัส 39 มิลลิกรัม 6% ธาตุโพแทสเซียม 312 มิลลิกรัม 7% ธาตุโซเคียม 113 มิลลิกรัม 8% ธาตุสังกะสี 0.18 มิลลิกรัม 2% ร้อยละของปริมาณแนะนำที่ ร่างกายต้องการในแต่ละวันสำหรับผู้ใหญ่ (ข้อมูลจาก : USDA Nutrient database)

2. ดินกับการเจริญเติบโตของพืช

คินที่เหมาะในการปลูกพืชมากที่สุดจะมีลักษณะร่วนซุย มีส่วนผสมของอากาศ น้ำ เศษหิน กรวด ทราย และซากพืชซากสัตว์ในปริมาณพอเหมาะ ซากพืชซากสัตว์ที่เน่าเปื่อยผุพังนี้เป็นอาหารที่สำคัญในการ เจริญเติบโตของพืช ซึ่งคินที่มีลักษณะดังกล่าว คือ คินร่วน

ดินเหนียว เป็นดินที่มีตะกอนละเอียด อุ้มน้ำได้ดีและมีแร่ธาตุที่จำเป็นต่อพืชอยู่ด้วย
ดินทราย มีตะกอนขนาดใหญ่กว่า อุ้มน้ำได้ไม่ดีและมีแร่ธาตุที่จำเป็นต่อพืชน้อย

ดินร่วน มีส่วนผสมของดินเหนียว ทราย และฮิวมัส อุ้มน้ำ ได้ดี และมีแร่ธาตุที่จำเป็นต่อพืช

3. ธาตุที่สำคัญในการปลูกพืช

ธาตุต่างๆ ในโลกนี้มากกว่า 100 ชนิด ธาตุอาหารที่จำเป็นต่อพืชมีเพียง 16 ธาตุ คือ คาร์บอน ใฮโครเจน ออกซิเจน ในโตรเจน ฟอสฟอรัส โปรแทสเซียม แคลเซียม ซัลเฟอร์ (กำมะถัน) แมกนีเซียม เหล็กแมงกานีส โบรอน ทองแคง สังกะสี โมลิบคินัม และคลอรีน

สามธาตุแรกได้จากน้ำและอากาศ นอกจากนั้นพืชได้จากดินคือ ในโตรเจน, ฟอสฟอรัส และโปรแทสเซียม เป็นธาตุที่ต้องการมากดินไม่สามารถให้พืชได้ไม่เพียงพอต้องให้อาหารเหล่านี้ในรูปปุ๋ย จึงเรียกธาตุเหล่านี้ว่าธาตุอาหารหลัก ซัลเฟอร์ (กำมะถัน) แมกนีเซียม และแคลเซียม เป็นธาตุอาหารที่ ต้องการรองลงมาจึงเรียกว่าธาตุอาหารรอง ส่วนอีก 7 ธาตุที่เหลือ คือ แมกนีเซียม เหล็กแมงกานีส โบรอน ทองแดง สังกะสี โมลิบดินัม และคลอรีน เป็นธาตุที่พืชต้องการในปริมาณน้อย แต่พืชก็จาดไม่ได้ จึงเรียกว่า ธาตุอาหารเสริม เมื่อพืชขาดธาตุอาหารจะแสดงอาการผิดปรกติ ซึ่งโดยมากมักจะแสดงออกทางใบ ซึ่ง สามารถมองเห็นได้ชัดหากมีความรู้และประสบการณ์ ดังนั้น หากเราสามารถบอกได้โดยดูลักษณะที่ ผิดปรกติที่ใบพืชเราก็สามารถที่จะใส่ปุ๋ยซึ่งมีธาตุอาหารที่ขาดนั้นลงไปได้ทันเวลาทำให้ผลผลิตเพิ่ม ขึ้นและ ก็เป็นการปรับปรุงดินได้อีกทางหนึ่งด้วย

4. ท่อพีวีซี

ท่อ PVC คือ ท่อที่ทำขึ้นจากโพลิไวนิลคลอไรด์ โดยไม่ผสมพลาสติกไซเซอร์ ซึ่งชื่ออย่างเป็น ทางการที่ได้ระบุใน มอก. คือ ท่อพีวีซีแข็ง แต่คนทั่วไปนั้นจะรู้จักมักคุ้นกันในชื่อท่อ PVC กันมากกว่า โดย ในปัจจุบันท่อชนิดนี้เป็นที่นิยมอย่างมากในวงการก่อสร้าง เพราะด้วยกุณสมบัติที่ดีหลายอย่างไม่ว่า จะเป็น กุณสมบัติที่มีความเหนียวยืดหยุ่นตัวได้ดี ทนต่อแรงดันน้ำ ทนต่อการกัดกร่อน ไม่เป็นฉนวนนำ ไฟฟ้าเพราะไม่เป็นตัวนำไฟฟ้า เป็นวัสดุไม่ติดไฟ น้ำหนักเบาอีกทั้งยังราคาถูกอีกด้วย ท่อ PVC จึงถูก นำมาใช้ในงานหลาย ๆ ระบบ อาทิเช่น ระบบประปา ระบบงานร้อยสายไฟฟ้า ระบบงานระบายน้ำทางการ เกษตร/อุตสาหกรรม

4.1 ท่อพีวีซี สีฟ้า

ท่อพีวีซีสีฟ้า หรือ ท่อพีวีซีแข็งสำหรับใช้เป็นท่อน้ำดื่ม ตามมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ มอก. 17-2532 ท่อชนิดนี้เป็นที่นิยมใช้งานประปาสุขาภิบาลภายในอาคาร เช่น ใช้เป็นท่อน้ำประปา หรือใช้กับปั๊มน้ำ ซึ่งท่อประเภทนี้เป็นเพียงประเภทเดียวใน 3 สหายของเราที่มีการระบุ มาตรฐานความคันหรือชั้นคุณภาพ อันได้แก่ PVC 5, PVC 8.5, PVC 13.5 ซึ่งตัวเลขที่ได้ระบุคือค่าความคัน ระบุและค่าความคันระบุหมายถึง ความคันที่กำหนดให้สำหรับใช้งาน ณ อุณหภูมิ 27 องศาเซลเซียส โดยใน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้อธิบายไว้ว่า ชั้นคุณภาพคือ ความคันระบุที่มีหน่วยเป็นเมกะพาสคัล

ท่อพีวีซีสีฟ้าที่เป็นที่นิยมใช้งานภายในอาคารนั้นก็เพราะว่าท่อชนิดนี้ไม่ ทนต่อแสงแคด เพราะการที่สัมผัส กับแสงแคดโดยตรงนั้นจะทำให้ท่อเสื่อมคุณภาพและแตกหักได้ง่าย

รูป 4.1 ท่อพีวีซีสีฟ้า

4.2 ท่อพีวิซี สีเหลือง

ท่อพีวีซีสีเหลือง หรือท่อพีวีซีแข็งสำหรับร้อยสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ ตามมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ มอก.216-2524 ท่อพีวีซีนั้นคนส่วนใหญ่มักจะรู้จักแต่ท่อพีวีซีสีฟ้าเป็น ส่วนมาก พอเห็นว่าท่อพีวีซีมีสีเหลืองหรือสีอื่น ๆ ก็มักคิดไปเองว่าเอาไปใช้งานเหมือนกัน สำหรับเรื่องการ ใช้งานที่จะสามารถใช้งานร่วมกันหรือแทนกันได้นั้นผมขอเอาไว้ เป็นอย่างหลังแล้วกันครับ ท่อพีวีซีสี เหลืองนั้นเป็นท่อที่ผลิตขึ้นมาใช้เพื่อร้อยสายไฟหรือสาย โทรศัพท์ภายในอาคาร โดยเฉพาะ มีคุณสมบัติเป็น ฉนวนไฟฟ้า จึงไม่นำไฟฟ้าเมื่อเกิดไฟรั่ว มีคุณสมบัติไม่เป็นสนิม(ที่มันไม่เป็นสนิมก็เพราะว่ามันไม่ใช่ เหล็ก) มีคุณสมบัติไม่ลามไฟ

รูป 4.2 ท่อพีวีซีสีเหลือง

4.3 ท่อพีวีซี สีเทา

ท่อพีวีซีสีเทา หรือท่อพีวีซีแข็งสำหรับใช้ในงานอุตสาหกรรม ตามมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ มอก. 999-2533 ท่อชนิดนี้ถูกผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในงานการเกษตรหรืองาน ระบายน้ำทิ้งโดยเฉพาะ เหมาะกับงานที่ไม่ต้องใช้แรงคันของท่อมากนัก แต่ท่อประเภทนี้ทาง สมอ. หรือ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ยังไม่ได้กำหนดเป็นกฎเกณฑ์ตายตัวว่าต้องใช้ผลิตภัณฑ์ที่มี มอก. 999-2533 สำหรับในงานระบายน้ำทิ้งหรืองานด้านการเกษตร แต่ถ้าหากจะนำไปใช้ในงานด้าน อุตสาหกรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ท่อพีวี ซีสีเทาที่มี มอก. 999-2533 เพราะทาง สมอ. จำเป็นต้อง คำนึงถึงความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม เพราะการระบายน้ำทิ้งในงานอุตสาหกรรมอาจมีสารพิษหรือ สารเคมีเจือปน ระบายออกมาด้วย

รูป 4.3 ท่อพีวีซีสีเทา

5. ขวดน้ำ

ในปัจจุบันพลาสติกเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เรามาก ทั้งของเล่น อุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องประดับ รวมถึงภาชนะบรรจุสินค้า ต่างๆมากมาย พลาสติกที่นำมาใช้เหล่านี้มีหลาย ชนิด ซึ่งมีคุณสมบัติแตกต่างกันไป ในบรรดาของที่ทำด้วยพลาสติกดังกล่าว พลาสติกเพื่อการ บรรจุหีบห่อ นับว่าได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ทั้งในเชิงการค้า การตลาด และอุตสาหกรรม มีอัตราการเจริญเติบโต เพิ่มขึ้นสูงมาก แบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

- 1. ภาชนะบรรจุชนิดแข็ง (rigid container) เช่น บวดน้ำมันพืช บวดนม กล่อง โฟม และถาดพลาสติก
- 2. ภาชนะบรรจุชนิดอ่อนตัวได้ (flexible container) เช่น ถุงใส่น้ำแข็ง ถุงขนม ถุงหิ้วทั้งหลาย รวมทั้งฟิล์มห่ออาหาร สกีนแพค (skin pack) และบริสเตอร์แพค(blister pack)เป็นภาชนะพลาสติกที่ทำจาก แผ่นพลาสติก ที่ขึ้นรูปด้วยความร้อนแล้วนำมาประกบหรือประกอบกระดาษแข็ง ซึ่งแผ่นพลาสติกดังกล่าว ทำมาจากพอลลิไวนิลคลอไรด์ (PVC) ตัวอย่างเช่นเครื่องเขียน แปรงสีฟันเป็นต้น

5.1 ชนิดของขวดพลาสติกแบ่งได้ดังนี้

- 5.1.1 ขวดทำจากพอลิไวนิลคลอไรด์ คุณสมบัติทั่วไปจะใส สามารถป้องกันก๊าซซึมและ โขมันซึมผ่านได้ดี ทนความเป็นกรดได้ดี ไม่ทนความร้อนและความเย็น จึงเหมาะสำหรับใช้ที่อุณหภูมิ ตามปกติ มักจะใช้ในการบรรจุเครื่องสำอาง น้ำผลไม้ น้ำมันพืช น้ำส้มสายชู และผลิตภัณฑ์ทางเคมี ขวดน้ำ พลาสติกนั้นเวลานำมาใช้ซ้ำๆ จะมีสารเคมีที่สามารถละลายออกมาได้ โดยเฉพาะเมื่อขวดมีการยุบตัว รวมถึงขวดเพท และขวดขาวขุ่นด้วย(ขวดขาวขุ่นจะละลายออกมามากกว่าโดยเฉพาะเมื่อเก็บไม่ถูกวิธี)
- 5.1.2. ขวดทำจากพอลลิสไตรีน ป้องกันก๊าซและ ใอน้ำ ได้ไม่ดีนัก ทนความเป็นกรดได้ปาน กลาง ไม่ทนความร้อนและความเย็น เหมาะสำหรับใช้ที่อุณหภูมิปกติ โดยทั่วไปนิยมใช้บรรจุ ยาเม็ด วิตามิน เครื่องเทศ และทำให้มีขนาดใหญ่สำหรับใช้บรรจุนมเพื่อการขนส่ง แต่ไม่นิยมใช้ในบ้านเรา
 - 5.1.3 ขวดทำจากพอลลิเอทีลีน มีการใช้ในสองลักษณะคือ พอลลิเอทีลีนชนิดความ
 หนาแน่นต่ำ และพอลลิเอทีลีนชนิดความหนาแน่นสูง โดยทั่วไปขวด ชนิดนี้จะยอมให้ไอน้ำซึม
 ผ่านได้น้อย แต่จะยอมให้ก๊าซซึมผ่านได้ ทนความเป็นกรดได้ปานกลาง ทนความร้อนได้ไม่ดี มาก
 นัก แต่จะทนความเย็นได้ดีมาก สำหรับขวดที่มีชนิดความหนาแน่นสูง มักจะใช้บรรจุนม
 ผงซักฟอก น้ำดื่ม สารเคมีและเครื่องสำอาง
- 5.1.4 ขวดทำจากพอลลิโพรพีลีน คุณสมบัติ โดยทั่วไปแล้วจะยอมให้ไอน้ำซึมผ่านได้น้อย แต่จะยอมให้ก๊าซซึมผ่านได้ดี ทนความเป็นกรดได้ปานกลาง ทนความร้อนได้ดี แต่จะไม่ทนความเย็น จึงไม่ เหมาะแก่การแช่เย็น โดยทั่วไปใช้ในการบรรจุยา น้ำผลไม้ น้ำเชื่อม เครื่องสำอาง แชมพู

5.1.5 ขวดทำจากพอลลิเอที่ลีนเทอร์ฟะทาเลตหรือพอลลิเอสเธอร์ ขวดเพท คุณสมบัติ โดยทั่วไปจะแข็งใส ป้องกันการซึมผ่านของไอน้ำได้ปานกลาง แต่ป้องกันการซึมผ่านก๊าซได้ดีมาก ทน ความเป็นกรดได้และความเย็นได้ดี มักนิยมใช้บรรจุเครื่องดื่มประเภทน้ำอัดลม เบียร์ นอกจากนี้ยังบรรจุ ของเหลวมีแอลกอฮอล์ได้ เช่น แชมพูน้ำ โคโลญจ์ โลชั่น เป็นต้น

6. ไม้ไผ่

ในปัจจุบันหลายประเทศอาศัยวิทยาการและเทคโนโลยี่สมัยใหม่ ๆ และมีการค้นคว้าวิจัยกันอย่าง
กว้างขวาง ทำให้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ในต้นไผ่อีกมากมายหลายชนิดที่สามารถทำประโยชน์ในทาง
อุตสาหกรรมและการแพทย์ เช่น การทำใหมเทียม Hard board ชนิดต่างๆ วัคซีนบางชนิด ผลิตฮอร์โมน
บางอย่าง อุตสาหกรรมทำแบตเตอรี่ สกัดเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง และสกัดเป็นสารเคมีอีกนานัปการ ส่วนใหญ่
เป็นการค้นคว้าจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งกระทำกัน อย่างกว้างขวางและรีบเร่ง เพราะประเทศญี่ปุ่นถือว่าไม้ไผ่มี
กุณค่าทางเศรษฐกิจเป็นพิเศษชนิดหนึ่งในบรรคาทรัพยากรป่าไม้และเกษตร ดังนั้นวัตถุประดิษฐ์จากไม้ไผ่
ไม่เพียงแต่ใช้ในประเทศเท่านั้น ยังสามารถส่งไปจำหน่ายในต่างประเทศได้เงินเป็นจำนวนมาก สินค้าที่
สำคัญของญี่ปุ่น คือ พวกเครื่องกีฬา พัด ม่าน เครื่องใช้เบ็ดเตล็ดประเภทของขวัญ ซึ่งประดิษฐ์ได้อย่าง
สวยงาม มีคุณภาพเป็นที่นิยมกันทั่วไป

สำหรับในประเทศไทยประชาชนก็ใช้ไม้ใผ่ในชีวิตประจำวันมาช้านานแล้ว และนับวันจะใช้มาก
ขึ้นทุกที โดยเฉพาะงานหัตถกรรมจักสานซึ่งเป็นอาชีพรองของคนไทยมาช้านาน แม้กระทั่งทุกวันนี้ชาวบ้าน
ตามชนบทยังนิยมทำงานจักสานกันอยู่ทั่วไป แต่ก็ยังไม่ทำให้งานจักสานไม้ไผ่ของไทยได้ทัดเทียมกับของ
ต่างประเทศ ทั้งนี้เป็นเพราะงานจักสานของไทยประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อความจำเป็นในครอบครัวเท่านั้น
ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยจะเรียบร้อยและสวยงามและคุณภาพยังไม่คงทนถาวรพอ ถ้าหาก
ผู้ประกอบการได้เรียนรู้ถึงวิธีการใหม่ ๆ เช่น การออกแบบที่สวยงาม การคัดแปลงให้สะควกในการใช้ และ
รู้จักประดิษฐ์เครื่องมือที่จะทำตอกให้เรียบร้อยยิ่งขึ้นแล้ว รวมทั้งศึกษาถึงกรรมวิธีต่าง ๆ ทั้งทางเคมี ฟิสิกส์
เพื่อนำมาปรับปรุงคุณภาพของผลิตกัณฑ์จากไม้ใผ่ดังกล่าวให้มีคุณภาพดีขึ้นแล้ว ก็เชื่อได้แน่ว่าสินค้าผลิต
กัณฑ์ไม่ไผ่ของไทยจะสามารถแข่งขันกับของต่างประเทศได้

อนึ่งในปัจจุบันนี้ป่าไผ่ธรรมชาติถูกทำลายลงอย่างมหาศาลแทบทุกปี และเพื่อให้มีปริมาณไม่ไผ่อย่าง เพียงพอ เพื่อสนองความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมและประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต จึง สมควรอย่างยิ่งที่ทั้งส่วนราชการและเอกชนจะได้มีการปรับปรุงส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกสร้าง เสริมป่าไผ่ขึ้นทดแทนป่าไผ่ที่ถูกโค่นทำลายไป

ความรู้ทั่วไปของไม้ไผ่

ถิ่นกำเนิด ใม้ใผ่ถือเป็นพืชเมืองร้อน (tropics) แต่ก็สามารถเจริญเติบ โตได้ทุกทวีป ไม้ใผ่หลายสกุลพบมาก ที่สุดในเขตร้อนทางใต้และตะวันออกเฉียงใต้ของเอเซีย จากอินเดีย ไทย จีน ญี่ปุ่น เกาหลี มีน้อยสกุลพบใน เขตอบอุ่น (temperates) ของ โลกบางส่วนของทวีปอเมริกาก็พบมาก ในบางประเทศแถบอเมริกาใต้ เช่น เปอ โตริโก ชิลี อาเยนติน่า และก็มี 2-3 ชนิดที่พบในออสเตรเลีย

6.1 ชนิดของไม้ใผ่

เท่าที่รู้จักกันในปัจจุบันทั้งโลกมีอยู่เป็นจำนวน 47 สกุล (Genera) แยกเป็น 1250 ชนิด (Species) สำหรับประเทศไทยซึ่งอยู่ในเขตร้อน ไผ่เจริญงอกงามได้ดี เท่าที่ทราบ โดยอาศัยหลักฐานต่าง ๆ ที่ กันได้มีไผ่ชนิดต่าง ๆ อยู่จำนวน 12 สกุลประมาณ 44 ชนิด และมีอีกประมาณ 35 ชนิด ที่มีผู้บันทึกว่าได้พบ แต่ยังไม่มีการสำรวจอย่างแท้จริง หากมีผู้สนใจอย่างจริงจังแล้วและได้มีการสำรวจกันอย่างกว้างขวางแล้ว เข้าใจว่าจะมีจำนวนมากกว่านี้แน่นอน เพราะสภาพภูมิประเทศบางแห่งทุรกันดารเป็นเขตที่ไม่ปลอดภัย เนื่องจากมีผู้ก่อการร้ายปรากฏอยู่เนื่อง ๆ และบางแห่งก็ยังมีการสำรวจไม่ละเอียดพอ เช่น ตามเทือกเขา ตะนาวศรี เขากาลาคีรี ฉะนั้นการพบพันธุ์ไผ่ชนิดใหม่หรือสกุลไผ่ชนิดใหม่จึงไม่เป็นของเหลือวิสัยถ้าหาก ได้สำรวจในท้องที่ดังกล่าว

6.2 ลักษณะทั่วไปของไม้ใผ่

ประเภทของไม่ไผ่ (Types of bamboo) ไม่ไผ่นี้ นักพฤกษศาสตร์ส่วนใหญ่ได้จัดรวมให้อยู่ ในวงศ์เดียวกันกับหญ้าชนิดต่าง ๆ คือวงศ์ GRAMINEAE แต่ไม่ไผ่เป็นพวกหญ้าที่มีลำต้นเป็นไม้ (ลำ) เจริญเติบโตมาจากเหง้า ไม้ไผ่เป็นพืชกอ ส่วนมากมีลำต้นกลวง เป็นปล้อง ผิวแข็ง การแตกกอจะหนาแน่น มากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับชนิดพันธุ์เป็นหลัก บางพวกอาจจะขึ้นเป็นลำเดี่ยว ๆ ไม่เป็นกอ มี ระยะห่างแน่นอนก็มีศาสตราจารย์ คร.อูเอคะ (UEDA) ผู้เชี่ยวชาญไม้ไผ่ชาวญี่ปุ่นได้จำแนกไว้เป็น 3 ประเภท โดยอาศัยระบบการเจริญเติบโตของเหง้าเป็นหลัก คือ

- 1. พวกที่ขึ้นเป็นกอ การเจริญของพวกนี้จะสังเกตได้จากตาของเหง้าซึ่งมีอยู่หลายข้อจะพุ่งตัวแทง หน่อโผล่เหนือพื้นดิน เจริญเติบโตกลายเป็นลำก่อน และในปีต่อ ๆ มาตาตอนส่วนล่างของเหง้าลำดังกล่าว ซึ่งมีขนาดสั้นจะพุ่งตัว แทงหน่อโผล่เหนือพื้นดินกลายเป็นลำที่สอง ลำที่สาม เป็นเช่นนี้เรื่อย ๆ ไป จนกระทั่งหนาแน่นเป็นกอในที่สุด ตัวอย่างได้แก่ ไผ่ป่า ไผ่สีสุก ไผ่บง ไผ่ซาง หรืออาจจะกล่าวได้ว่า ไผ่ทุก ชนิดในประเภทนี้ และไผ่ส่วนใหญ่ในเขตร้อนก็จัดอยู่ในพวกที่ขึ้นเป็นกอแทบทั้งสิ้น
- 2. พวกที่ขึ้นเป็นลำเคี่ยว การเจริญของไผ่พวกนี้ อาศัยเหง้าในการขยายพันธุ์เป็นหลัก โดยที่ตาตรง ข้อของเหง้าจะเจริญเติบโตแทงหน่อ โผล่เหนือพื้นดินกลายเป็นลำใหม่ และขณะเคียวกันตาที่เป็นส่วนปลาย ของข้อเหง้าก็จะเจริญกลายเป็นเหง้าใหม่ และมีระยะเกือบเท่ากับความยาวของเหง้าเดิม ส่วนในปีต่อ ๆ มาตา ที่ข้อของเหง้าเติบโตกลายเป็นลำใหม่และเหง้าใหม่เช่นนี้เรื่อย ๆ ไป ส่วนระยะห่างระหว่างลำก็จะมีระยะ ค่อนข้างคงที่แน่นอน เจริญเติบโตในรูปของลำเคี่ยว ๆ ตลอดไปทุกปี ตัวอย่างได้แก่ พันธุ์ไม้ไผ่ที่ขึ้นอยู่ใน เขตอบอุ่น เช่น พวกมาดาเกะ หรือ โมโชชิกุ ในประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น สำหรับในประเทศไทย จะมีไผ่ ประเภทนี้หรือไม่ก็ไม่อาจจะทราบได้ เพราะยังไม่มีการสำรวจอย่างละเอียดมาก่อนและถ้าจะเป็นไปได้ก็ เข้าใจว่า ไผ่เลี้ยงหรือไผ่คลานอาจจะอยู่ในประเภทนี้ก็ได้

3. พวกผสม (เป็นทั้งแบบลำเคี่ยวและกอ) การเจริญเติบโตของ ใผ่พวกนี้มีทั้งสองแบบคือ บางปีก็ เจริญเติบโต แบบลำเคี่ยว บางปีก็เจริญเติบโตแบบกอ หรือบางปีก็อาจเจริญเติบโตทั้งแบบลำเคี่ยวและแบบ กอสลับกันไป ส่วนใหญ่ เป็นพวกไม้ใผ่ในเขตอบอุ่น สำหรับในประเทศไทยยังไม่ปรากฎหลักฐานที่แน่ชัด แต่อย่างใด

อย่างไรก็ตามการเจริญเติบโตของไผ่ทั้งสามพวกดังกล่าวแล้วนั้น ย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงจากอีกพวกหนึ่ง ไปเป็นอีกพวกหนึ่งได้ทุกขณะ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพความผันแปรของสิ่งแวดล้อมเป็นหลักด้วย อนึ่งเกี่ยวกับประเภทของไม้ไผ่นี้ บางประเทศ เช่น เปอโตริโกได้จำแนกไม้ไผ่ไว้เพียง 2 ประเภทเท่านั้นคือ ประเภทเป็นกอและลำเดี่ยวเท่านั้น

7. การปลูกและการดูแลรักษาผักบุ้งจีน

7.1 การเลือกที่ปลูก

การปลูกผักบุ้งจีนเพื่อการบริโภคสดเป็นการปลูกผักบุ้งจีนแบบหว่านหรือโรยเมล็ดลงบน แปลงปลูกโดยตรง เมื่อถึงอายุเก็บเกี่ยว 20-25 วัน จะถอนต้นผักบุ้งจีนทั้งต้นและรากออกจากแปลงปลูกไป บริโภคหรือไปจำหน่ายต่อไป ในการปลูกนั้นควรเลือกปลูกในที่มีการคมนาคมขนส่งสะดวก สภาพที่ดอน น้ำไม่ท่วม หรือเป็นแบบสวนผักแบบยกร่อง เช่น เขตภาษีเจริญ บางแค กรุงเทพฯ บางบัวทอง นนทบุรี นครปฐม และราชบุรี เป็นต้น ลักษณะดินปลูกควรเป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนทราย เพื่อถอนต้นผักบุ้งจีน ได้ง่าย และควรอยู่ใกล้แหล่งน้ำ เพื่อสะดวกในการรดน้ำในช่วงการปลูก และทำความสะอาดต้นและราก ผักบุ้งจีนในช่วงการเก็บเกี่ยว

7.2 การเตรียมดิน

ผักบุ้งจินเป็นพืชผักที่มีระบบรากตื้น ในการเตรียมคินควร ไถตะตากคินไว้ประมาณ 15-30 วัน แล้วคำเนินการ ไถพรวนและขึ้นแปลงปลูก ขนาดแปลงกว้าง 1.5-2 เมตร ยาว 10-15 เมตร เว้นทางเคิน ระหว่างแปลง 40-50 เซนติเมตร เพื่อสะควกในการปฏิบัติดูแลรักษา ใส่ปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยหมักที่สลายตัวคีแล้ว กลุกเคล้าลงไปในคิน พรวนย่อยผิวหน้าคินให้ละเอียดพอสมควรปรับหลังแปลงให้เรียบเสมอกัน อย่าให้ เป็นหลุมเป็นบ่อ เมล็ดพันธุ์ผักบุ้งจินจะขึ้นไม่สม่ำเสมอทั้งแปลง ถ้าคินปลูกเป็นกรด ควรใส่ปูนขาวเพื่อปรับ ระดับพีเอชของคินให้สูงขึ้น

7.3 วิธีการปลูก

ก่อนปลูกนำเมล็ดพันธุ์ผักบุ้งจีนไปแช่น้ำนาน 6-12 ชั่วโมง เพื่อให้เมล็ดพันธุ์ผักบุ้งจีนดูด ซับน้ำเข้าไปในเมล็ด มีผลให้เมล็ดผักบุ้งจีนงอกเร็วขึ้น และสม่ำเสมอกันดี เมล็ดผักบุ้งจีนที่ลอยน้ำจะเป็น เมล็ดพันธุ์ผักบุ้งจีนที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ควรนำมาเพาะปลูก ถึงแม้จะขึ้นได้บ้าง แต่จะไม่สมบูรณ์แข็งแรงอาจจะ เป็นแหล่งทำให้เกิดโรคระบาดได้ง่าย นำเมล็ดพันธุ์ผักบุ้งจีนที่ดีไม่ลอยน้ำมาหว่านให้กระจายทั่วทั้งแปลงให้ เมล็ดห่างกันเล็กน้อย ต่อจากนั้นนำดินร่วนหรือขึ้เถ้าแกลบดำหว่านกลบเมล็ดพันธุ์
ผักบุ้งจีนหนาประมาณ 2-3 เท่าของความหนาของเมล็ดหรือประมาณ 0.5 เซนติเมตร แต่ถ้าแหล่งที่ปลูกนั้นมี
เศษฟางข้าว จะใช้ฟางข้าวคลุมแปลงปลูกบาง ๆ เพื่อช่วยเก็บรักษาความชื้นในดิน หรือทำให้หน้าดินปลูก
ผักบุ้งจีนไม่แน่นเกินไป รดน้ำให้ความชุ่มชื้น แปลงปลูกผักบุ้งจีนทุกวัน ๆ ละ 1-2 ครั้ง ประมาณ 2-3 วัน
เมล็ดพันธุ์ผักบุ้งจีน จะงอกเป็นต้นผักบุ้งจีนต่อไป

7.4 การดูแลรักษา

7.4.1 การให้น้ำ

ผักบุ้งจีนเป็นพืชที่ชอบดินปลูกที่ชุ่มชื้น แต่ไม่และจนมีน้ำขัง ฉะนั้นควรรดน้ำ ผักบุ้งจีนอยู่เสมอทุกวัน ๆ ละ 1-2 ครั้ง ยกเว้นช่วงที่ฝนตกไม่ต้องรดน้ำ อย่าให้แปลงปลูกผักบุ้งจีน ขาดน้ำได้ จะทำให้ผักบุ้งจีนชะงักการเจริญเติบโต คุณภาพไม่ดี ต้นแข็งกระด้าง เหนียว ไม่น่า รับประทาน และเก็บเกี่ยวได้ช้ากว่าปกติ

7.4.2 การใส่ปุ๋ย

ผักบุ้งจีนเป็นพืชผักที่บริโภคใบและต้นมีอายุการเก็บเกี่ยวสั้น ถ้าดินปลูกมีความ อุคมสมบูรณ์ หรือมีการใส่ปุ๋ยคอก เช่น มูลสุกร มูลเป็ด ไก่ เป็นต้น ซึ่งปุ๋ยคอกดังกล่าวเป็นปุ๋ยที่มีในโตรเจน สูงอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องใส่ปุ๋ยเคมีก็ได้ แต่ถ้าดินปลูกไม่ค่อยอุคมสมบูรณ์ นอกจากต้องให้ปุ๋ยคอกแล้ว ควรมี การใส่ปุ๋ยทางใบที่มีในโตรเจนสูง โดยหว่านปุ๋ยกระจายทั่วทั้งแปลงก่อนปลูกและหลังปลูกผักบุ้งจีนได้ ประมาณ 7-10 วัน ซึ่งการให้ปุ๋ยครั้งที่ 2 นั้น หลังจากหว่านผักบุ้งจีนลงแปลงแล้ว จะต้องมีการรคน้ำแปลง ปลูกผักบุ้งจีนทันที อย่าให้ปุ๋ยเกาะอยู่ที่ซอกใบ จะทำให้ผักบุ้งจีนใบไหม้ ในการใส่ปุ๋ยเคมีครั้งที่ 2 นั้น จะใช้ วิธีการละลายน้ำรด 3-5 วันครั้งก็ได้ โดยใช้อัตราส่วน ปุ๋ยยูเรีย 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร จะเป็นการช่วยให้ ผักบุ้งจีนเจริญเติบโต และเก็บเกี่ยวได้รวคเร็วขึ้น

การพรวนดินและกำจัดวัชพืช

ถ้ามีการเตรียมดินดีมีการใส่ปุ๋ยคอกก่อนปลูกและมีการหว่านผักบุ้งขึ้นสม่ำเสมอกันดี ไม่จำเป็นต้องพรวน ดิน เว้นแต่ในแหล่งปลูกผักบุ้งจีนดังกล่าวมีวัชพืชขึ้นมาก ควรมีการถอนวัชพืชออกจากแปลงปลูกอยู่เสมอ 7-10 วันต่อครั้ง ในแหล่งที่ปลูกผักบุ้งจีนเพื่อการบริโภคสดเป็นการค้าปริมาณมาก ควรมีการพ่นสารคลุม วัชพืชก่อนปลูก 2-3 วัน ต่อจากนั้นจึงค่อยหว่านผักบุ้งจีนปลูก จะประหยัดแรงงานในการกำจัดวัชพืชใน แปลงปลูกผักบุ้งจีนได้ดีมากวิธีการหนึ่ง

7.5 การเก็บเกี่ยว

หลังจากหว่านเมล็คพันธุ์ผักบุ้งจีนลงแปลงปลูกได้ 20-25 วัน ผักบุ้งจีนจะเจริญเติบโต มี ความสูงประมาณ 30-35 เซนติเมตร ให้ถอนต้นผักบุ้งจีนออกจากแปลงปลูกทั้งต้นและราก ควรรคน้ำก่อน ถอนต้นผักบุ้งจีนขึ้นมาจะถอนผักบุ้งจีนได้สะควก รากไม่ขาคมาก หลังจากนั้นล้างรากให้สะอาค เด็คใบและ แขนงที่โคนต้นออก นำมาผึ่งไว้ ไม่ควรไว้กลางแคคผักบุ้งจีนจะเหี่ยวเฉาได้ง่าย จัดเรียงต้นผักบุ้งจีนเป็นมัด เตรียมบรรจุภาชนะเพื่อจัดส่งตลาคต่อไป

8. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

8.1 การเลือกปลูกพืชให้เหมาะสมกับฤดูกาล

ประเทศไทย เป็น ประเทศที่มีสภาพภูมิอากาศในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่าง อย่างเห็นได้ชัด ทั้งสามฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และ ฤดูหนาว และมีสภาพ ดิน ฟ้า อากาศที่เหมาะสมในการปลูกพืช ผัก ได้ตลอดทั้งปี โดย พืชบางชนิดเป็นพืชที่สามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี และให้ผลผลิตอย่างสม่ำเสมอ ประเทศไทยอยู่ในเขตร้อนชื้น สามารถปลูกผักตระกูลแตง มะเงือ และถั่วได้ตลอดปี และทุกภาคของ ประเทศ ส่วนผักตระกูลกะหล่ำ(ยกเว้น คะน้ำ และกวางตุ้ง ซึ่งสามารถปลูกได้ตลอดปี) การปลูกพันธุ์เบา หรือพันธุ์ทนร้อนในฤดูร้อน และฤดูฝน มีการห่อหัวและให้ผลผลิตสูง ส่วนในฤดูหนาวควรเลือกใช้พันธุ์ หนัก หรือพันธุ์สำหรับฤดูหนาว ซึ่งโดยทั่วไปมักให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์เบา เนื่องจากพันธุ์หนักมี อายุการ เก็บเกี่ยวนานกว่า แผนการปลูกผักที่เหมาะสม ตลอดทั้งปี

8.2 การจำแนกพันธุ์ผักตามฤดูปลูก สามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

8.2.1 พันธุ์หนัก หรือพันธุ์ทนหนาว คือ พันธุ์ที่ปลูกได้ผลผลิตดีในฤดูหนาว อายุเก็บเกี่ยว นาน และผลผลิตสูง พันธุ์เบา หรือพันธุ์ทนร้อน ทนฝน คือ พันธุ์ที่ปลูกได้ผลผลิตดีในฤดูร้อน และฤดูฝน อายุเก็บเกี่ยวสั้น และผลผลิตต่ำกว่าพันธุ์หนัก

8.2.1.1 ช่วงฤดูร้อน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน ควรปลูกผักที่ทนร้อนได้ดี
และทนความแห้งแล้งพอสมควร ถึงแม้ว่าผักเหล่านี้จะทนร้อนและความแห้งแล้งได้ แต่ถ้าจะปลูกในฤดูร้อน
ผักบางอย่างก็ต้องรคน้ำ เช้า-เย็น ต้องพรวนดิน แล้วคลุมด้วยฟางข้าวเพื่อรักษาความชุ่มชื้นไว้ให้พอ เช่น
ข้าวโพดหวาน ข้าวโพดเทียน บวบ มะระ ถั่วฝึกยาว ถั่วพุ่ม น้ำเต้า แฟง ฟึกทอง ถั่วพู คะน้ำ ผักกาดเขียว
กวางตุ้ง ผักกาดหอม ผักชี (ผักกาดหอม และผักชีนั้น ควรทำร่มรำไรให้ด้วย) ผักกาดขาวเล็ก มะเขือมอญ
ผักกาดเขียวใหญ่

8.2.1.2 ช่วงต้นฤดูฝน ระหว่างเคือนพฤษภาคม-กรกฎาคม ปลูกหอมแบ่ง ผักกาด เขียวกวางคุ้ง ผักบุ้ง คะน้ำ พริกต่าง ๆ มะเขือต่าง ๆ ผักกาดหอม บวบ มะระ ฟักเขียว แฟง แตงกวา ข้าว โพด หวาน ถั่วฝึกยาว ถั่วพุ่ม น้ำเต้า ถั่วพู ผักบุ้งจีน กระเจี๊ยบเขียว

8.2.1.3 ช่วงปลายฤดูฝน ระหว่างเคือนสิงหาคม-ตุลาคม ปลูกจำพวกผักชีลาว ผัก โขม กุยช่าย ผักกาดขาว กวางตุ้ง คะน้ำ หอมแบ่ง มันแกว มันเทศ มะเขือเปราะ มะเขือยาว ผักกาดหอม ผักบุ้งจีน พริกชี้ฟ้าและพริกขี้หนู

8.2.1.4 ช่วงฤดูหนาว ระหว่างเคือนพฤศจิกายน-มกราคม

ปลูก หอมแบ่ง กุยช่าย กระเทียมหัว ขึ้นฉ่าย กะหล่ำปลี ผักกาดขาวปลีห่อ กะหล่ำปม กะหล่ำคอก มะเขือเทศ และถั่วแระญี่ปุ่น

8.2.1 ผักที่สามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี

ได้แก่ พืชที่ ทนทาน ปลูกครั้งเดียวรับประทานได้ตลอดปี เช่น สะระแหน่ ผักชื ฝรั่ง หอมแบ่ง แมงลัก โหระพา กะเพรา ผักตำลึง ผักบุ้งไทย กระชาย ข่า ตะไคร้ บัวบก มะแว้ง มะเขือพวง พริกชี้ฟ้า พริกขี้หนู มะเขือต่าง ๆ

8.3 การปลูกผักสวนครัวต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

8.3.1 การเลือกสถานที่หรือทำเลปลูก ควรเลือกพื้นที่ที่มีความอุคมสมบูรณ์ที่สุด อยู่ใกล้ แหล่งน้ำและ ไม่ไกล จากที่พักอาศัยมากนักเพื่อ ความสะควกในการปฏิบัติงานด้านการปลูก การดูแลรักษา และสะควกในการเก็บมา ประกอบอาหารได้ทันทีตามความต้องการ

8.3.2 การเลือกประเภทผักสำหรับปลูก ชนิดของผักที่จะปลูกควรคำนึงถึงการใช้เนื้อที่ให้ได้ ประโยชน์มากที่สุด โดยการปลูกผัก มากชนิด ที่สุดเพื่อจะได้มีผักไว้บริโภคหลายๆ อย่าง ควรเลือกชนิดของ ผักที่เหมาะสม กับสภาพแวดล้อมและปลูกให้ตรงกับฤดูกาล ทั้งนี้ควร พิจารณาเปอร์เซ็นต์ความงอก ของ เมล็ดพันธุ์ วันเสื่อมอายุ ปริมาณหรือน้ำหนัก โดยดูจากสลากข้างกระปืองหรือ ซองที่บรรจุ เมล็ด พันธุ์ ซึ่งจะ ทำให้ทราบว่าเมล็ดพันธุ์นั้น ใหม่หรือเสื่อมความงอกแล้ว เวลา วันที่ผลิตถึงวันที่จะซื้อ ถ้ายิ่งนานคุณภาพ เมล็ดพันธุ์จะลดลง

8.3.3 การรับประทานพืช ผัก ตามฤดูกาล

ในการเลือกรับประทานพืช ผักให้เหมาะสมกับฤดูกาล ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย ได้รับประทานผักสด ใหม่ และเป็นการรักษาสุขภาพ ที่มีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอากาศได้อีกด้วย โดย พืชผักที่มีผลผลิตมากในแต่ ละฤดูกาล มีดังนี้

ผัก ผลไม้ ที่มีผลผลิตมากในช่วงเดือน พฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์
ได้แก่ ฝรั่ง ลูกตาม ส้มเกลี้ยง ส้มเขียวหวาน ลางสาด แตงโม แตงไทย พุทรา มะขาม มะระ สะเดา ขิง ถั่ว
ลันเตา ใบสะระแหน่ มะเขือเทศ ผักโขม ใบตั้งโอ๋ ผักกาดเขียว ผักกาดขาวปลี ดอกกระหล่ำ มะนาว (เดือน มกราคม-กุมภาพันธ์)

ผัก ผลไม้ ที่มีผลผลิตมากในช่วงเคือน มีนาคม ถึง เคือนพฤษภาคม ได้แก่ มะม่วง มังกุด พุทรา ฝรั่ง เงาะ ลูกตาล มะปราง ลางสาด กระท้อน ทับทิม ลำไย สับปะรด ขิง เห็ด สะตอ

ผัก ผลไม้ ที่มีมากใน ช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนตุลาคม ได้แก่ มะม่วง(น้อยลง) มังคุด ชมพู่ มะปราง เงาะ ลูกตาล ละมุด ลำไย ทับทิม สละ กระท้อน สับปะรด ระกำ ลางสาด ผัก ผลไม้ ที่มีมากตลอดทั้งปี ได้แก่ มะละกอ กล้วย ส้มโอ ขนุน ลูกตาล มะพร้าว แตงกวา ฟักเขียว ผักบุ้ง ผักคะน้ำ ต้นหอม ผักกาดหอม ถั่วแขก กระถิน ใบกะเพรา ใบมะกรูด น้ำเต้า พริก มันเทศ ผักชี หัวฝักกาด ลื่นถ่าย ฟักทอง ดอกกุยช่าย หัวปลี ใบโหระพา ใบสะระแหน่ ตะไคร้ กระชาย ถั่วงอก มะเขือต่าง ๆ บวบ

8.4 การบริโภคผักเป็นอาหารตามฤดูกาลต่าง ๆ ทั้ง 3 ฤดู นั้นสามารถจำแนกได้ดังนี้

- 8.4.1 ฤดูร้อน ควรบริโภคผักจำพวก แฟง แตง บวบ ตำลึง น้ำเต้า ผักบุ้ง ผักกะเฉด จะช่วย แก้ร้อนในได้
- 8.4.2 ฤดูฝน ส่วนใหญ่มักจะเป็นใช้หวัด ผู้บริโภคจึงต้องการอาหารรสจัด รสแซบ เผ็ด เปรี้ยว เช่น ต้มยำ พล่า แกงส้ม แกงเลียง ยำต่าง ๆ และลาบ ซึ่งล้วนต้องใช้พืชผักที่เป็นสมุนไพรแก้หวัดได้
- 8.4.3 ฤดูหนาว มักจะเป็นใช้หัวลม เนื่องจากอากาศมีการเปลี่ยนแปลง จึงควรรับประทาน อาหารจำพวกแกงส้มดอกแค ดอกสันตะวา ลวกขอดแค แกงขี้เหล็ก สะเดาน้ำปลาหวาน งาคั่วหรืองาร้อนจะ ช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่นได้

9. แรงพยุงหรือแรงลอยตัว

แรงลอยตัวคือแรงที่ช่วยพยุงวัตถุไม่ให้จมลงไปในของเหลว โดยมีขนาดขึ้นอยู่กับ ความหนาแน่น ของของเหลวนั้น และปริมาตรของงวัตถุส่วนที่จมลงไปในของเหลว ความหนาแน่นของวัตถุ คือ อัตราส่วนระหว่างปริมาตรและน้ำหนักของวัตถุ โดยวัตถุที่มีความหนาแน่น มากกว่าจะมีน้ำหนักมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบ ในปริมาตรที่เท่ากัน

- : วัตถุจะไม่จมลงไปในของเหลวเมื่อวัตถุนั้นมีความหนาแน่นน้อยกว่าของเหลว
- : วัตถุจะลอยปริ่มของเหลวเมื่อวัตถุนั้นมีความหนาแน่นใกล้เคียงกับของเหลว
- : วัตถุจะจมลงไปในของเหลวเมื่อวัตถุนั้นมีความหนาแน่นมากกว่าของเหลว

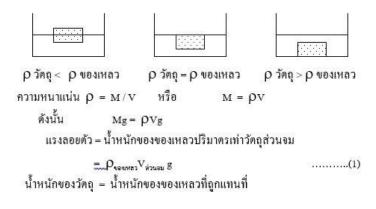
9.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงลอยตัว ได้แก่

- 9.1.1 ชนิดของวัตถุ วัตถุจะมีความหนาแน่นแตกต่างกันออกไปยิ่งวัตถุมีความหนาแน่น มาก ก็ยิ่งจมลงไปในของเหลวมากยิ่งขึ้น
- 9.1.2 ชนิดของของเหลว ยิ่งของเหลวมีความหนาแน่นมาก ก็จะทำให้แรงลอยตัวมีขนาด มากขึ้นด้วย
- 9.1.3 ขนาดของวัตถุ จะส่งผลต่อปริมาตรที่จมลงไปในของเหลว เมื่อปริมาตรที่จมลงไปใน ของเหลวมาก ก็จะทำให้แรงลอยตัวมีขนาดมากขึ้นอีกด้วย

10. หลักการของอาร์กิมิดีส (Archimedes' principle)

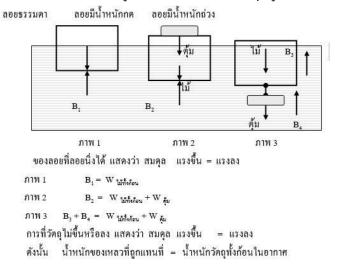
ตั้งชื่อตามอาร์คิมิดีสแห่งซีราคิวส์ ผู้ก้นพบกฎนี้เป็นคนแรก ซึ่งเป็นกฎเกี่ยวกับแรงลอยตัวและการ แทนที่ โดยกล่าวว่า เมื่อนำวัตถุลงไปแทนที่ของเหลวจะมีแรงต้านเท่ากับน้ำหนักของของเหลวปริมาตรเท่า ส่วนจม จากหลักการนี้ทำให้เข้าใจในหลักการหลายอย่าง เช่น เรือเหล็กทำไมจึงลอยน้ำ ของเหลวต่างชนิด กันมีความหนาแน่นต่างกัน อาร์คีมีดีสชี้ให้เห็นถึงเรื่องความหนาแน่นและนำมาเทียบกับน้ำเรียกว่าความ ถ่วงจำเพาะ จากหลักการนี้ทำให้อาร์ดีมีดีสสามารถพิสูจน์มงกุฎทองคำ ที่ช่างทำมงกุฎหลอมสิ่งเจือปนลงไป ในเนื้อทอง อาร์คีมีดีสหาวิธีวัดปริมาตรมงกุฎทองคำได้ด้วยการเอาไปแทนที่น้ำ และปล่อยให้น้ำล้นออกมา

แรงลอยตัว (buoyant force) หรือแรงพยุงของของเหลวทุกชนิดเป็นไปตามหลักของอาร์คิมีดิส (Archimedes' Principle) ซึ่งกล่าวว่า แรงลอยตัวหรือแรงพยุงที่ของเหลวกระทำต่อวัตถุ มีขนาดเท่ากับ น้ำหนักของของเหลวที่มีปริมาตรเท่ากับปริมาตรของวัตถุส่วนที่จมอยู่ในของเหลว

รูป 10. หลักการของอาร์คิมิดีส

ถ้าวัตถุนั้นไม่ลอย เมื่อชั่งในของเหลวจะได้น้ำหนักน้อยกว่าชั่งในอากาศ น้ำหนักที่หายไปมีค่า เท่ากับน้ำหนักของเหลวปริมาตรเท่าวัตถุ ของลอย วัตถุที่จัดว่า ลอยในของเหลว ต้องเข้าหลักดังนี้ คือ ไม่มี เชือกผูก ก็ลอยนิ่งในของเหลวได้/ ถ้ามีเชือกผูก เชือกต้องหย่อน/วัตถุอยู่ไม่ถึงก้นภาชนะ

รูป 10. หลักการของอาร์คิมิดีส

11. งานวิจัยเกี่ยวกับผักบุ้งจีน

11.1 การเก็บข้อมูลองค์ประกอบผลผลิตผักบุ้งจีน ในงานทคลอง วิจัย ของส่วนการใช้น้ำ ชลประทาน นางสาวฉวิวรรณ สดจิตร นักวิชาการเกษตรชำนาญการ ส่วนการใช้น้ำชลประทาน ฝ่ายเผยแพร่ การใช้น้ำชลประทาน วารสารข่าวเกษตรชลประทานฉบับ ที่ 65 และ 66 ได้นำสนอการเก็บข้อมล องค์ประกอบผลผลิต "ข้าวและข้าวโพค หวาน" แล้ว สำหรับฉบับนี้จะนำเสนอการ เก็บข้อมูลองค์ประกอบ ผลผลิตพืชผักที่เรา รู้จักคุ้นเคยกันดี คือ "ผักบุ้งจีน" ผักบุ้งจีนนิยมนำมาประกอบอาหาร กว้างขวางกว่าผักบุ้ง ์ไทย จึงนิยมปลูกเป็น การค้าอย่างแพร่หลาย ทั้งการปลูกเพื่อ บริโภคสดและการผลิตเมล็ดพันธ์ ผักบุ้งจีน มี ชื่อสามัญที่ใช้เรียกแตกต่างกันไป ใน ภาษาอังกฤษว่า water convolvulus หรือ kang-kong เป็นพืชในตระกูล Convolvulaceae มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า Ipomoea aquatica Forsk. Var. reptan มีถิ่นกาเนิดอยู่ในเขตร้อน พบได้ ทั่วไปในแอฟริกา และเอเชียเขตร้อนจนถึงมาเลเซียและออสเตรเลีย โดยนักวิชาการเกษตร ของส่วนการใช้ น้ำชลประทาน ได้ทำการ ทดลอง วิจัย เกี่ยวกับการใช้น้ำของผักบุ้งจีนไว้ ข้อมูลที่ต้องการทำการ บันทึกและ ้เก็บรวบรวมเพื่อนนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการเจริญเติบโต ของผักบุ้งจืน ประกอบด้วย 1. จำนวนต้น ผักบุ้งจินต่อถังทดลอง (ตัน) 5. นำหนักต่อต้น (กรัม) 2. นำหนักสดต่อถัง (กรัม) 6. ความยาวรากต่อต้น (เซนติเมตร) 3. น้ำหนักสดต่อไร่ (กิโลกรัม) 7. จำนวนใบต่อต้น (ใบ) 4. ความสูงและความยาวของต้น (เซนติเมตร) บทความ1. ต้องมีความสด มียอดติดอยู่ ลำต้นอวบ แต่ไม่ยาวเกินไป ความยาวมาตรฐาน ประมาณ 10 - 12 นิ ว (วัดจากโคนถึงยอค) 2. ใบและลำต้นสีเขียวไม่เหลืองชำและเหี่ยวเฉา ใบต้องไม่มีรู 3. ตัดรากให้หมด ไม่มีดินหรือทรายปนมา และต้องปราศจากยาฆ่าแมลงหรือสารเกมีหลงเหลืออยู่อัน อาจเป็น อันตรายต่อผู้บริโภค 4. ส่วนใหญ่ตลาดฮ่องกงนิยมพันธุ์ใต้หวัน ซึ่งให้ลักษณะต้นสีเขียวสด อวบ ใบไม่เหี่ยว ้ช้ำง่าย กว่า 36 ชั่วโมง สำหรับพันธุ์ผักบุ้งจีน ที่เป็นพันธุ์รับรองโดยกรมวิชาการเกษตร คือ พันธุ์พิจิตร 1 มี ลักษณะประจ้าพันธุ์

11.2 ข้อมูลทั่วไป

ประวัติ: ศึกษาพันธุ์และผลิตเมลิ์คพันธุ์ผักบุ้งจีน โดยวิธีคัดเลือกพันธุ์ เปรียบเทียบพันธุ์ เบื้องต้นที่สถานีทคลองพืชสวน ฝางและศูนย์วิจัยพืชสวนพิจิตร พบว่าพันธุ์คัดจากสถานีทคลองพืชสวนฝาง ให้ผลผลิตสูง มีคุณภาพคีกว่าพันธุ์ อื่น ๆ ปี พ.ศ.2530-2534 กัดเลือกพันธุ์แบบ Pure Line Selection โดยนำ พันธุ์กัดเลือกจากสถานีทคลองพืช สวนฝาง มาคัดเลือกต่อเพื่อให้เป็นพันธุ์บริสุทธิ์ ได้สายพันธุ์ดีเด่น 4 สาย พันธุ์ นำไปทคสอบในท้องถิ่นและในไร่ กสิกร ได้พันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงและต้นมีคุณภาพดีกว่าพันธุ์การค้า ลักษณะทั่วไป : ลำต้นสีเขียวอ่อนขนาดเส้นผ่าสูนย์กลาง 0.69 เซนติเมตร จำนวนข้อตอต้น 7 ข้อ ใบชูตั้ง แคบเรียวยาวขนาด 2.6x13.18 เซนติเมตร คอกสีขาว เมล็ดสีน้ำตาลคำ ความสูงของต้น 35 เซนติเมตร อายุ เก็บเกี่ยว 20 วัน

ลักษณะเด่น : ผลผลิตเฉลี่ย 3,415 กิโลกรัมต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์การค้า ประมาณ 13 เปอร์เซ็นต์ ใบแคบเรียวยาวตรงกับความ ต้องการของตลาดไม่ทอดยอดก่อนการเก็บเกี่ยว แตกแขนงที่โคน ต้น ลักษณะลำต้นสม่ำเสมอทำให้สะควกและ ประหยัดแรงงานในการตัดแต่งใบและแขนงที่โคนต้นก่อน นำส่งตลาด พื้นที่แนะน้า : ปลูกได้ทุกภาคของประเทศไทยและปลูกได้ตลอดปี ข้อควรระวัง : ช่วงฤดูฝนถ้ามีฝนตกติดต่อกันหลายวัน ควรพ้นสารเคมีป้องกันกำจัดโรคราสนิมขาว และ ในช่วงฤดูหนาวหรือ ช่วงที่มีอุณหภูมิต่ำ จะเก็บเกี่ยวผลผลิตล่าช้ากว่าปกติ 5-7 วัน

11.3 ผลงานวิจัย เรื่อง "การศึกษาดินแต่ละบริเวณในอำเภอภูเวียงที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของ ผักบุ้งจีน"

การศึกษาคินแต่ละบริเวณในอำเภอภูเวียงที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีน สรัญญา พินาธุวงก์1, นิชานันท์ โพธิ์ทอง2, โสภิษฐ์นภา กำมา3 1,2,3โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม ตำบลภูเวียง อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น 40150 สรัญญา พินาธุวงก์, นิชานันท์ โพธิ์ทอง, โสภิษฐ์นภา กำมา. (2561). การศึกษาคินแต่ละบริเวณในอำเภอภูเวียงที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีน. งานประชุมวิชาการ วิทยาการสิ่งแวดล้อมระดับชาติ 2562.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีนในดินบริเวณที่มีความ แตกต่างกันในอำเภอภูเวียง ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ดินจากบริเวณไร่อ้อย ดินจากบริเวณสวนมะม่วง และดินจากบริเวณรอบโคนต้นไผ่ นำผักบุ้งจีนมาเพาะปลูกลงในกระถางเป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์ และ สังเกตการเจริญเติบโต โดยการนับจำนวนต้นที่เกิด ความสูงและเส้นรอบวงของลำต้น สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ พบว่า จำนวนเมล็ดผักบุ้งจีนที่ทำการเพาะปลูกในดินจากบริเวณไร่อ้อยมีการงอก ร้อยละ 66 จำนวนเมล็ดผักบุ้งจีนที่ทำการเพาะในดินจากบริเวณโคนต้นไผ่มีการงอกร้อยละ 60 จำนวนเมล็ด ผักบุ้งจีนที่ทำการเพาะปลูกในดินจากบริเวณส่วนมะม่วงมีการงอกร้อยละ 26 ความสูงเฉลี่ยและเส้นรอบวง เฉลี่ยของลำต้นผักบุ้งจีนในดินจากบริเวณไร่อ้อยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 17.61 เซนติเมตร และ 1.77 เซนติเมตร ตามลำดับ ความสูงเฉลี่ยและเส้นรอบวงเฉลี่ยของลำต้นผักบุ้งจีนในดินจากบริเวณโคนต้นไผ่มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.90 เซนติเมตร และ 1.60 เซนติเมตร ตามลำดับ ความสูงเฉลี่ยและเส้นรอบวงเฉลี่ยของลำ ต้นผักบุ้งจีนในดินจากบริเวณสวนมะม่วงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.31 เซนติเมตร และ 1.69 เซนติเมตร ตามลำดับ

12. งานวิจัยเกี่ยวกับการปลูกพืชแบบไฮโดรโปรนิคส์ (ไม่ใช้ดิน)

- 12.1 ปัจจัยในการเจริญเติบโตของพืชที่ปลูกโดยไม่ใช้ดิน
- 12.2 ด้านพันธุกรรม (genetic) ลักษณะทางพันธุกรรมเป็นตัวกำหนดลักษณะต่างๆของพืชดังนั้นเรา จึงต้องมีความรู้เรื่องเฉพาะของพันธุ์พืชที่จะปลูกเกี่ยวกับลักษณะพิเศษของพันธุ์ปัญหาในการผลิตความ ทนทานต่อโรคและแมลงอายุในการผลิตความเหมาะสมในการนำมาปลูกแบบไม่ใช้ดินและการตอบสนอง ต่อภูมิอากาศของพืชเป็นต้น
- 12.3 ด้านสิ่งแวดล้อม (environment) สิ่งแวคล้อมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของพืช ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ แสงอุณหภูมิความชื้นธาตุอาหารความเป็นกรค-ค่างความสูงของพื้นที่กับ

ระดับน้ำทะเลความชื้นสัมพัทธ์ลมระดับปริมาณก๊าซในบรรยากาศเป็นต้นพืชแต่ละชนิดมีสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตที่แตกต่างกันดังนั้นจึงควรทราบว่าที่นำมาปลูกสามารถเจริญเติบโตได้ดีใน สิ่งแวดล้อมแบบใด

12.4 ด้านการจัดการดูแลในการเพาะปลูก (management) ควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างราก และยอดของพืชเนื่องจากส่วนยอดจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยด้านแสงและอุณหภูมิในกระบวนการหายใจและ การสังเคราะห์อาหารซึ่งหากไม่ได้รับการจัดการที่เหมาะสมจะส่งผลต่อการเจริญเติบ โตของต้นพืชทั้งด้น ในทางกลับกันรากพืชซึ่งทำหน้าที่ส่งแร่ธาตุและน้ำให้เป็นวัตถุดิบในการสังเคราะห์อาหารหากมีการตัดราก หรือรากเกิดการเน่าเสียเนื่องมาจากการดูแลที่ไม่เหมาะสมจะส่งผลให้พืชมีการร่วงเที่ยวและมี 9 ผลผลิตที่ ลดลงดังนั้นในการดูแลพืชจึงถูกแยกออกเป็น 2 ส่วนคือ-การจัดการบริเวณส่วนต้นพืชการควบคุมอุณหภูมิ บริเวณส่วนใบควรให้เหมาะสมกับพืชชนิดนั้นและควรได้รับแสงในระดับที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ของพืชรวมถึงสร้างสภาพบรรยากาศเพื่อควบคุมปริมาณความชื้น CO2 และ 0% ให้มีความเหมาะสมกับการ เจริญเดิบโตของพืชแต่ละชนิด-การจัดการบริเวณรากของพืชการควบคุมอุณหภูมิของรากพืชโดยการสร้าง รางปลูกที่อากาศถ่ายเทได้ดีควบคุมปริมาณและความเข้มข้นของธาตุอาหารในสารละลายตรงกับความ ต้องการของพืชและการจัดการให้รากพืชได้รับอย่างเพียงพอ

12.5 การจัดการดูแลในการปลูกพืชไม่ใช้ดิน

- 12.5.1 การจัดการคุณภาพน้ำ (water quality) น้ำที่นำมาผสมหรือใช้ละลายในสารละลาย ธาตุอาหารต้อง-ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของธาตุอาหารมีระดับ pH เป็นกลาง-ไม่มีความ กระด้างที่มีการสะสมเกลือหรือธาตุบางอย่าง-ไม่มีเชื้อสาเหตุโรคพืช
- 2.10.1.2 การจัดการคุณภาพสารละลายปุย (nutrient quality) ความเข้มข้นของปุ๋ยในสารละลายที่เป็น สารละลายเข้มข้นจะต้อง-มีคุณสมบัติของสารละลายนั้นมีปริมาณธาตุอาหารคงเดิม-ควรมีระดับ pH ที่อยู่ ในช่วง 5.5-7.0
- 12.5.2 การตรวจสอบชาตุอาหาร (nutrient monitoring) เพื่อให้เหมาะสมต่อการนำไปใช้ ของพืชโดยพิจารณาระดับความเข้มข้นของปียจาก
 - -การวัดค่าการนำไฟฟ้า (electrical conductivity)
 - -ระดับความความเป็นกรดด่าง (pH)
 - -ปริมาณชาตุอาหารที่มีในสารละลาย

บทที่3

วิธีการดำเนินการโครงงาน

3.1วัสดุและอุปกรณ์

3.1.1 วัสดุ

:แพปลูกผัก

แพ่ไม้ไผ่ ขนาด กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร จำนวน 3แพ

แพขวดน้ำ ขนาด กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร จำนวน 3แพ

แพท่อPVC ขนาด กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร จำนวน 3แพ

: สแลน

สแลนขนาด 25x25 เซนติเมตร จำนวน 12 ผืน

: ถวค / เอ็น

ลวคสปริงสแตนเลสเส้นตรงเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.6 มิลลิเมตร ขนาค 3 เมตร

: เชือก

เชือกในลอนเส้นผ่านศูนย์กลาง 9 มิลลิเมตร ขนาด 5 เมตร เชือกฟางเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.5 นิ้ว ขนาด 3 เมตร

: ดินพร้อมปลูกสำเร็จรูป

3.1.2 อุปกรณ์

: คืมตัดลวดขนาด 7 นิ้ว

: เลื่อยไม้ขนาค 11.5 นิ้ว

: เลื่อยไฟฟ้าขนาค 11.5 นิ้ว

: ตลับเมตร

3.1.3 พืชที่ต้องการปลูก

: เมล็ดผักบุ้งจีนจำนวน 48 เมล็ด

3.2 ขั้นตอนและวิธีดำเนินงาน

3.2.1 สร้างแพจากไม้ไผ่โดยสร้างขนาด กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร จำนวน 3แพ

3.2.2 สร้างแพจากท่อPVC โดยสร้างขนาด กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร จำนวน 3แพ

3.2.3 สร้างแพจากขวดน้ำ โดยสร้างขนาด กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร จำนวน 3แพ

3.2.4 ผูกสแลนให้ติดกับแพ เพื่อเป็นพื้นเพเพื่อให้รากสามารถเกาะได้และดินไม่รั่วไหลออกไปจาก

แม

3.2.5 ผสมส่วนผสมดินแตกต่างกัน เพื่อศึกษาว่าดินส่วนผสมใดที่สามารถทำให้พืชเจริญเติบโตได้ดี ที่สุด จากทั้งหมด 12 แพ โดยกำหนดอัตราส่วนของดินและสารอาหารดังนี้

- 1. ดิน 1
- 2. ดิน กากมะพร้าว 2:1
- 3. ดิน วัชพืช 2:1
- 4. คิน กากมะพร้าว วัชพืช 2:0.5:0.5

3.2.6 เทดินที่ผสมด้วยอัตราส่วนผสมตามข้อ 3.2.4 ตามลำดับลงในแพทั้งหมด

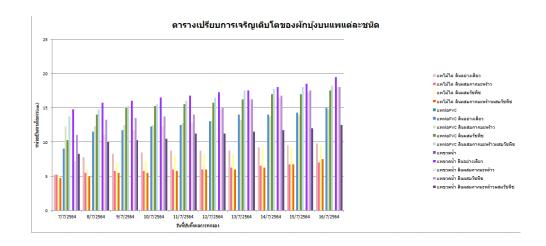
3.2.7 ปลูกพืชผักที่ต้องการศึกษาในดินที่แตกต่างกัน โดยทำการปลูกจำนวนแพละ 4 ต้น เพื่อศึกษา เจริญเติบโตของพืช โดยจะปลูกในน้ำนิ่งและมีปริมาณแสงเท่ากันทุกแพ

3.2.8 นำแพทั้งหมด 8 แพ ไปลอยในแหล่งน้ำที่ต้องการเพาะปลูก

3.2.9 บันทึกการเจริญเติบโตของพืชในทุกทุกวัน ดังนี้

บทที่4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล/ผลการจัดทำโครงงาน

ตารางบันทึกผลการทดลอง

-แพที่ทำจากไม้ไผ่

	แพจากไม้ไผ่ (เซนติเมตร)			
	แพที่ 1	แพที่2	แพที่3	แพที่4
	ดินอย่างเดียว	ดิน+กากมะพร้าว	ดิน+วัชพืช	ดิน+กากมะพร้าว
วัน/เคือน/ปี				+วัชพืช
07/07/64	5.25	5.25	5.25	4.75
08/07/64	7.75	5.5	6	5
09/07/64	8.25	5.75	7	5.5
10/07/64	8.5	5.75	7.25	5.5
11/07/64	8.75	6	8	5.75
12/07/64	8.75	6	8.25	6
13/07/64	8.75	6.25	8.25	6
14/07/64	9.25	6.5	9	6.25
15/07/64	9.5	6.75	9.25	6.75
16/07/64	9.75	7	9.5	7.5

ตารางบันทึกผลการทดลอง

-แพที่ทำจากท่อพีวีซี

	แพจากท่อพีวีซี (เซนติเมตร)			
	แพที่ 1	แพที่2	แพที่3	แพที่4
	ดินอย่างเดียว	ดิน+กากมะพร้าว	ดิน+วัชพืช	ดิน+กากมะพร้าว
วัน/เดือน/ปี				+วัชพืช
07/07/64	9	12.25	10.25	13.75
08/07/64	11.5	12.25	14	14.75
09/07/64	11.75	12.5	15	15.25
10/07/64	12.25	12.5	15.25	15.5
11/07/64	12.5	12.75	15.5	16
12/07/64	13	13	15.75	16.5
13/07/64	14	13.25	16.25	17.5
14/07/64	14	13.75	17	17.75
15/07/64	14.25	14	17	18
16/07/64	15	14.75	17.5	18.25

ตารางบันทึกผลการทดลอง

-แพที่ทำจากขวดน้ำพลาสติก

	แพจากขวดน้ำพลาสติก (เซนติเมตร)			
	แพที่ 1	แพที่2	แพที่3	แพที่4
	ดินอย่างเดียว	ดิน+กากมะพร้าว	ดิน+วัชพืช	ดิน+กากมะพร้าว
วัน/เดือน/ปี				+วัชพืช
07/07/64	14.75	7.25	11.00	8.25
08/07/64	15.75	11.00	13.25	10.00
09/07/64	16.00	11.75	13.50	10.25
10/07/64	16.50	12.25	13.50	10.50
11/07/64	16.75	12.75	14.00	11.25
12/07/64	17.25	14.75	15.00	11.25
13/07/64	17.50	16.25	16.25	11.50
14/07/64	18.00	16.50	16.75	11.75
15/07/64	18.50	17.25	17.50	12.00
16/07/64	19.50	18.00	18.00	12.50

บทที่ร

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าและข้อเสนอแนะ

การดำเนินโครงงานวิทยาศาสตร์เรื่อง "สวนผักน้ำ" มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของพืช ในดินต่างชนิดกัน และศึกษาแพปลูกผักที่มีประสิทธิภาพที่ดีที่สุด ผู้จัดทำได้สรุป อภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะดังนี้

5.1สรุปผลการค้นคว้า

จากการทดลอง สามารถสรุปผลการทดลองได้ดังนี้

5.1.1 แพลอยน้ำที่ทำจากวัสดุต่างกันคือ ไม้ไผ่ ท่อพีวีซี และขวดน้ำ ขนาด กว้าง 20 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร จำนวน12แพ

ผลจากการศึกษาพบว่าแพลอยน้ำจากขวดน้ำสามารถลอยน้ำได้ดีที่สุด เพราะขวดน้ำมีแรงลอยตัวที่ คงที่ที่สุดและสามารถอุ้มดินได้อย่างดีเยี่ยม ถ้าเทียบกับแพที่ทำจากวัสคุอื่นคือ ไม้ไผ่และท่อพีวีซี

5.1.2 การปลูกผักที่ผสมดินต่างชนิคกัน โดยประกอบ ไปด้วย ดินพร้อมปลูก ดินผสมกากมะพร้าว ดินผสมวัชพืช และดินผสมวัชพืชและผสมกากมะพร้าว นำไปเทลงในแพและปลูกผักจำนวนแพละ 4 ต้น เพื่อศึกษาต่อ ไป

ผลจากการศึกษาพบว่าพืชสามารถเจริญเติบโตได้ดีที่สุดในดินพร้อมปลูกเพียงอย่างเดียว เพราะดิน ผสมกากมะพร้าวและวัชพืชอาจจะทำให้ได้สารอาหารมากเกินความจำเป็นที่พืชต้องการใช้ในการ เจริญเติบโต

5.2 อภิปรายผล

จากการสรุปผลการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากการดำเนินโครงงานวิชาวิทยาศาสตร์สาขาฟิสิกส์ เรื่อง "สวนผักลอยน้ำ" ครั้งนี้ทำให้สามารถสรุปได้ว่าวัสดุที่สามารถนำมาสร้างแพลอยน้ำและสามารถลอยน้ำได้ดีที่สุดคือ ขวดน้ำ เพราะ ขวดน้ำมีแรงลอยตัวที่คงที่ที่สุดและสามารถอุ้มดินได้อย่างดีเยี่ยม ถ้าเทียบกับแพที่ทำจากวัสดุอื่นคือ ไม้ไผ่และท่อพีวีซี และผักบุ้งจีนสามารถเจริญเติบโตในดินพร้อมปลูกได้ดีที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น 19.5 เซนติเมตร ซึ่งมากที่สุดจากแพทั้ง 12 แพ และการดำเนินงานครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้คือ เพื่อจัดสรรพื้นที่ในการทำการเกษตรได้อย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาก้นคว้าครั้งนี้ผู้จัดทำมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 5.3.1 ศึกษาดินที่มีส่วนผมมากกว่านี้
- 5.3.2 ศึกษาวัสดุที่สามารถนำมาทำแพได้มากกว่านี้

บรรณานุกรม

- 1. สมาคมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวคล้อม.ผักบุ้งจีน.สืบค้นจาก
- https://adeq.or.th/%E0%B8%9C%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%9A%E0%B8%B8%E0%B9%89 %E0%B8%87/?fbclid=IwAR0TFmBKID7pn3 1wYKNIW1-f3TIFtu6JA42
- 2. ไทยเกษตรศาสตร์.(27 มิถุนายน 2555).ความรู้ทั่วไปของไม้ไผ่.สืบค้นจาก https://www.thaikasetsart.com/fbclid=IwAR3wWreAOWI-qysKwMXE972PgoWXt_GK6PZRDjsrUbzuoTLWZIANkVg6ic
- 3. ออลล์เกษตร.การปลูกและการดูแลรักษาผักบุ้งจีน.สืบค้นจาก https://www.allkaset.com/contents.php?fbclid=IwAR3h90hZwPgxLuC1g4NeiGju-6k1VZTxQx-9qujAMzBIa4Uy6qrvnPV6Vw
- 4. ส่วนวิศวกรรม.(21 กรกฎาคม 2560).ความรู้เรื่องท่อและระบบประปา2.สืบค้นจาก http://ome.rid.go.th/engineering/main/index.php/2017-07-21-06-40-09?fbclid=IwAR3Tz5o-2LqmLna-klybJRB q3s-cAleqKSl2oF45WQUftDuxx6rmN24lSU
- ร. โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม.(22 สิงหาคม 2561).ผลงานวิจัย เรื่อง "การศึกษาคินแต่ละบริเวณในอำเภอภูเวียง ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีน".สืบค้นจาก http://web60.pwwk.ac.th/

?fbclid=IwAR104o0osuSh0qhfG7cH4pYkM-YmrzdMnt0xFLSplD0NPXEnqJZXQse7ChM

6. นางสาวฉวิวรรณ สุดจริต.(มิถุนายน 2549).การเก็บข้อมูลองค์ประกอบผลผลิตผักบุ้งจีน ในงานทดลอง วิจัย ของส่วนการใช้น้ำชลประทาน.สืบค้นจาก

http://water.rid.go.th/hwm/cropwater/iwmd/db/pdf/Newsletter67.pdf?fbclid=IwAR3-

yWBFkssK0ErM1A7wzV H OJjsDAc1jf1QUKvewnOKdFyuvzAZdjkb7E

7. นายเจตริน ทองชู ,นายอลงกร อาเส็ม, นายพงปกรณ์ ท่าจีน.ความหมายของขวดพลาสติก.สืบค้นจาก https://sites.google.com/site/jatfluk/home-1/khwam-hmay-khxng-khwd-phlastik

Unknown.(17 กรกฎาคม 2559).หลักการของอาร์คิมิดีส.สืบค้นจาก

 $https://inkwarin.blogspot.com/2016/07/blog-post.html?fbclid=IwAR1Zjlv8v0Ar1g1IT7vt3nfl9xEhB_TF-2Jo7NjC3DrjYR2TRi9yRLwed00$

8. นายคเชนทร์ สู่ฝน.ดินและธาตุอาหารพืช (Soil and Plant Nutrient).สืบค้นจาก http://r07.ldd.go.th/Web/15_KM/S3.pdf?fbclid=IwAR3Rch4kgBJuTGrYmOp2EBsScfD1Kky7Vh6NBf2t PJiloOZHLs-N-3PFG9g 9. นายอดิศักดิ์ เหล่าพิมพ์.(17 กุมภาพันธ์ 2560).ธาตุอาหารที่จำเป็นสำหรับพืช.สืบค้นจาก

https://www.organicfarmthailand.com/essential-nutrients-for-

plants/?fbclid=IwAR2LuwHow3RBkCHGJ6ToHagkAPki1i6LTjenongojkuwknzYE7hEqXPwiAE

kastr.(2560).การเลือกปลูกพืชให้เหมาะสมกับฤดูกาล.สืบค้นจาก

https://sites.google.com/site/kastryvc2017/kar-leuxk-pluk-phuch-hi-hemaa-sm-kab-

vdukal?fbclid=IwAR2DJhodcoAvnbdyuDIjJAt9rQrmlrWDA5DZRXtBR5Dj-q62Idt3c3goAd4

Anonymous.(12 กรกฎาคม 2016). หลักของอาร์คิมีคิส แรงลอยตัว.สืบค้นจาก

https://sinthanajangsawang.blogspot.com/

10. ผศ.คร.ธรรมศักดิ์ทองเกตุ.(2558).การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน(Soilless Culture).สืบค้นจาก

https://eto.ku.ac.th/neweto/e-

book/other/soliess%20plants.pdf?fbclid=IwAR32_Zz_N1GewBPi0H2L9Z_MeoiEW7qYifH_DYO-

PBcRnYFJvZuUp70Agxo